

**Walter van den Berg,
SCHULD**

Das Mag uitgeverij
ISBN 978 90 8241 0624
Paperback € 12,50

Deze column is gepubliceerd in:

COLUMN

Stineke Dirkzwager

Boekhandel Praamstra

Schuld, Walter van den Berg

Onze dochter studeerde af en om dat te vieren gingen we uit eten in Amsterdam, waar zij woont. Omdat we geen zin hadden om 's avonds weer terug te rijden huurden we een appartementje in Amsterdam West. 's Ochtends gingen we op verkenning uit. De Staatsliedenbuurt, waar wij zaten, is een levendige, multiculturele wijk met gezellige horeca en het Westerpark als achtertuin. We vergaapten ons aan de architectuur van de Amsterdamse School, bewonderden de nieuw oprijzende wijk in de Houthavens en vroegen ons af wat zo'n appartement wel niet zou kosten ...

Hoe anders is de achtergrond waartegen het boek 'Schuld' van Walter van den Berg zich afspeelt. De roman is weliswaar gesitueerd in Amsterdam West, maar dan even verderop in Osdorp, met zijn troosteloze flats en stalen rolluiken. Achter die rolluiken spelen zich zaken af die het daglicht niet kunnen verdragen en waar wij als keurige burgers geen weet van hebben.

'Schuld' opent met de schitterende zin: 'Mijn broer had nog gezongen op de avond dat hij iemand dood sloeg.' De broer in kwestie is Ron, een onsuccesvolle zanger met een zoon van zestien en een weggelopen vrouw. Zijn huis zit vol Polen, want dat levert geld op. Zoon Kevin is superslim, maar om bij te verdienen doet hij schimmige zaken met gestolen laptops en smartphones. Deze maakt hij leeg, opdat ze weer verkocht kunnen worden. Regelmatig komt hij compromitterende filmpjes tegen van overspelige vrouwen, die hij vervolgens gaat stalken-uit een soort van wraak jegens zijn weggelopen moeder.

De ik-figuur is Cor, de broer van Ron. Cor is schrijver, die zonder succes zijn milieu probeert te ontvluchten. Meneertje VWO noemt Ron hem smalend, maar samen pakken ze wel een klus aan – even een keuken verbouwen – die vervolgens volledig uit de hand loopt. En dan is daar nog Marco, een Afghanistan-veteraan die zijn trauma's afreageert op zijn vrouw Sandra, tot groot ongenoegen van Ron.

Stel je bij dit alles interieurs voor met skaileren driezitsbanken en cafés met hoogpolig tapijt op de tafeltjes, ruikend naar goedkoop bier en zware shag.

De stijl van Van den Berg is rauw, helder en direct, passend bij de personages. Die komen afwisselend aan de beurt in hoofdstukken die in tijd vooruit en achteruit springen. Als lezer krijg je een welhaast voyeuristisch inkijkje in het milieu van de kleine crimineel. Zo leerde ik dat ik niet bang hoefde te zijn dat mijn iPhone 4 gestolen zou worden. Veel te oud model.

Geluk en schoonheid zijn ver te zoeken in dit gedeelte van Amsterdam West. Het uitzichtloze bestaan van deze schlemielige sjacheraars wekt deernis, zonder dat je de protagonisten direct in je hart sluit. Toch blijven ze je bij.

Walter van den Berg zet met deze roman de schijnwerper op de onderkant van de samenleving, en dat doet hij op een onvergetelijke manier.